

DAGSINS MEINING

Vantandi fólkaræði

Í síðstu viku varð endaliga greitt, at Annita á Frið-riksmørk verður nýggjur landsstýrismaður í menta-málum. Afturimóti er ikki greitt, um næsti maður á tjóðveldislistanum í Suðurstreymsøi, Finnur Helms-dal, fer á ting fyri Anitu Friðrismørk. Vantandi semja um almannapolitikkinn og ein innanhýsis tvídráttur er orsøkin til, at Finnur Helmsdal hveppir seg við at fara í tingið.

Tað er ein styrki fyri ein persón, at hann torir at siga frá, at í flokkinum er so álvarslig ósemja um poli-tikkinn, og so stórus tvídráttur, at hann tímir ikki á ting, tí á tingi verður hann settur uttan fyri alla ávirkan. Men samstundis visir henda stoðan ein veikleika í Tjóðveldisflokkinum og vantandi fólka-ræði í flokkinum.

Harafturat sigur tann íkomna stoðan nakað um ta hugsjónarligu broyting, sum er farin fram í Tjóðveldisflokkinum tey seinnu árin. Vit skulu ikki so nógv ár aftur í tíðina, tá tjóðveldiskvinnan Karin Kjølbro var ein av framherjunum á løgtingi, tá tað snúði seg um almannamál og sosialu samvitskuna hjá heimastýrinum. Tað var mangan, at hon rann inn um Javnaðarflokkinn í vinstri síðu, ella hevði gott samanspæl við javnaðarpolitikkarar í hesum málum.

Uttan at samanbera Karina og Finn annars, kemst ikki uttan um, at Finnur í sínum politiska arbeiði hevur verið ágrýtin á almannaøknum. Hann tykist hava ein erliga og brennandi áhuga fyri almanna-málum og teimum veiku í samfelagnum. Harafturat hevur hann, eins og Kristian Magnussen, við sini vitan og arbeiði stóran kunneleika til hetta stóra og tórgreiða málsøki, sum ein stórus fongur fyri Løgtingið og nevndararbeiðið. Finnur er bersøgin og ballar ikki sínar meiningar inn. Hetta argar summi, men onnur halda, at tað er gott, at ein "spaki verður kallaður ein spaki".

Tvídrátturin kom rættiliga í ljósmála í vár, tá Finnur boðaði frá, at hann tók ikki undir við uppskotinum at taka av endurgjaldið, pápar fáa fyri barnapening. Málið endaði við persónligum tvídrátti millum Finn Helmsdal og Páll á Reynatígva, sum átti uppskotið.

Tað er kanska hetta persónliga stríðið, sum fólk hava feskast í huganum, men málið visir okkum tann nýggja Tjóðveldisflokkkin, sum hevur tveitt ein fittan part av sosiala fœringinum fyri borð. Somuleiðis visir hetta málið og málið um Signar á Brúnni okkum, at fólk av røttum kunnu seta spurnartekin við fólkaræðið í Tjóðveldisflokkinum.

At enda kunnu vit seta spurnartekin við, um ein politikkar, valdur ella varamaður, kann loyva sær ikki at taka við einum tingstarvi, tá tað er ósemja millum persónar ella politiska kós á einum málsøki er orsøkin? Er tað ein háð móti veljarunum?

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin	
Stovnaður: 1927	
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller	
jan@sosialurin.fo	
Blaðstjóri: Eirikur Lindenskov	
eirikur@sosialurin.fo	
Figgjarleiðari: Jákup Mørk	
jakup@sosialurin.fo	
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo	
Finnbjørg Nattestad	
finnbjorg@sosialurin.fo	
Durita Simonsen durita@sosialurin.fo	

Sosialurin í Norðoyggjum:
Postsmoga 231
Nólsøyar Pálsgota 1, 700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post: aki@sosialurin.fo
Sosialurin í Suðuroy:
tel. 375364 fax 375464
tel. 220727
e-post: aki@sosialurin.fo
e-post: dagfinn@sosialurin.fo
Sosialurin í Eysturoy:
Postsmoga 143, Saltangará
tel. 447820 fax 449520
e-post: vilmund@sosialurin.fo
Sosialurin í Vágum:
360 Sandavágur
tel. 333820, 220507 fax 333720
e-post: edvard@sosialurin.fo
e-post: vagar@sosialurin.fo

Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamenn:
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo

Henrik Old

Í Sosialinum síðsta leygar-dag hevur blaðmaðurin Rúnar Reistrup grein um loysnina við tunnilsgerð framvið Leirvíksbygd, sum loysn uppá ferðsluna til og frá Norðoyartunnlinum.

Blaðmaðurin sigur at málið var skunda igjøgnum løgtingið, eftir uppskotið frá Vinnunevndini, og tí ikki nóg væl umhugsa- serliga tá talan var um møgu-leikan hjá Leirvíkar bygda-ráð at halda fram við út-stykking av byggilendi.

Blaðmaðurin sigur at vinnunevndin gitti og gitti skeivt tá hon visur á at uppskotið opnar fyri at bygdaráðið aftur kann fara í holt við útskykking, eftir at Landsverkfrøðingurin ikki hevur loyvt hesum í langa tíð. Samtíðis visir blaðmaðurin í endanum av blað-greininini til viðtalu við borgarstjóran í Leivík, Sjørður Eliassen, hvar hann visir á at bygdaráðið saman við Landsverkfrøðinginum hevur funnið øki innanfyri tunnilsrøingin har pláss er fyri einum 20 sethúsum.

Tað er ikki rætt tá sagt verður at málið er skunda igjøgnum løgtingi. Vinnu-nevndin hevði fund við Leirvíkar bygdaráð og eina privata byggifyritøku, sum er serkøn í tunnilsgerð, um-framt landstýrismannin Bjarna Djurholm við full-trúa og sjálfan landsverk-frøðingin.

Á fundinum við Leir-

vikar bygdaráð tann 18/3 í ár møtti borgarstjórin og tríggr bygdaráðslimir, hvar hesir m.a. gjørdu vart við trupuleikan ið at teir høvdu fingið forboð frá lands-verkfrøðinginum til at út-stykkja til byggigrundir.

Men kundi ein linjufø-ring fyri tunnil fram við leir-víksbygd fastleggjast so slapp bygdaráðið í gongd aftur við útskykking, helst ikki har í bygdaráðið upp-runaliga var byrjað, men aðra staðni har ávirkan av tunnilsgerð ikki var til staðar.

Tað er júst tað ið hent er, sum borgarstjórin eisini visir á.

Tann 20. marts hevði vinnunevndin innkalla eina privata byggifyritøku. Á hesum fundi var umrøtt linjuføring undir Leirvíks-firði, sum ikki skal komast nærri inn uppá her. Harum-framt var umrøtt spurning-urin um koyringina millum núverandi Leirvíkstunnil og komandi Norðoyatunnil, har henda fyrítøka vísti á at fleiri loysnir kundu hugs-ast, m.a. ístaðin fyri borað-

an tunnil so ein betong-tunnil, sum møguliga kundi gravast niður, álíknandi báðum endunum í Vága-tunnlinum har betong-boylar eru nýttir áðrenn komið er í fast fjall at bora.

Tann 27/3 hevði nevndin fund við Bjarna Djurholm og landsverkfrøðingin har júst trupuleikin við at bora undir byggilendi var um-røddir. Har gjørdi vinnu-nevndin landsstýrismann-inum greitt, at neyðugt var skjótast møguligt at finna eina nøkulunda linjuføring, so Leirvíkar bygdaráð slapp aftur í gongd við út-stykking til húsabygging.

Eg havi trupult við at skilja at landsverkfrøðing-urin (um hann er rætt end-urgivin av blaðmanninum) sigur seg ikki rokna við at løgtingsmenn hugsaðu um avleiðingarnar av tunnils-gerð, tá teir nærum einmælt samtyktu at loysa trupul-leikan í Leirvík við tunn-ilsgerð. Harumframt var eisini á hesum fundi tosað um ristingar og møguligar skaðar, ið spreinging kundu gera á hús, um bygt var

áðrenn tunnil var gjørdur, og um møguligar skaðar í tunnil um sprongt var í øki beint uppi yvir einum tunnli, um bygt var eftir at tunnil var gjørdur.

Umframt omanfyri-nevnda fundarvirksemini vó allar teir í hugsast kundu verða við í avgerðini um linjuføring av tunnli framvið leirvíksbygd, hevði vinnunevndin eisini fund við alt Leirvíkar bygdaráð

við skrivara, hetta var tann 3/12 í fjor, tá sama mál var til viðgerðar í løgtinginum, har vinnunevndin frá einum sera positivum bygdaráð, fekk at hoyra teirra hugsan um loysn av ferðsluni um Leirvík til Norðoyggjar. Ein loysn sum eisini kundi fingið tungu ferðsluna til brennistøðina út úr bygðini. Tá fekk vinnunevndin eis-ina handa notat um ferðsl-una í samband við Norð-oyatunnilin, gjørt av ferðsluplanleggingar felag-num Rambøll-NYVIG í samstarvi við Leirvíkar kommunu. Hesum kundi blaðmaðurin fingið nógv gott burturúr um áhugi var fyri tí.

Havi trupult við at siggja, hvat blaðmaðurin ætlar við blaðgreininini, tá hann sam-stundis visir á at borgar-stjórin upplýsir fyri blað-num, at bygdaráðið og landsverkfrøðingurin hava funnið eina loysn at út-stykkja eini 20 grund-stykkir. Tað var júst tað sum vinnunevndin vísti á í sínum áliti til løgtingi, so trupult er at siggja, hvat vinnunevndin hevur gitt um og serliga gitt skeivt um. Hevði blaðmaðurin spurt seg fyri hjá onkrum í vinnunevndini, so hevði hann helst komi hartil, at ikki var grundarlag fyri nakrari blaðgrein í heila-tíkið.

VIÐMERKINGAR

Alternativir vinnumøguleikar

Kaj Leo Johannesen
Sambandsflokkurin

21. øldin bjóðar vinnum, stjórnum og samfeløgum til frælsa kapping. Vit eru, um vit vilja tað ella ikki, tvungin at verða við í hesi kapping, um vit vilja skapa stabilar vøkstur og vælferð, eisini í teim tíðum, tá hjallurin á havinum er kargur.

Eg kundi nevnt eina rúgvu av ymiskum al-ternativum vinnumøgu-leikum, men teir reka bert burt í vandinum, um ikki grundarsteinurin og karmarnir fyri hesum hugskotum eru til staðar.

Eg vil tí heldur hugleiða um hvørjar fyrirteytir, ella hvat umhvørvið skal verða til staðar, fyri at geva alternativum vinnu-møguleikum ella verkætlanum tað lagnu, sum tør av røttum skulu hava, nemliga "Succes".

Eitt eykenni fyri tør fyrítøkur ella tey lond, ið trivast í einum tilikum um-hvørvi, er nýhugsan ella nýskapan.

Nýskapan er meira enn verkætlanir ella uppfinning av nýggjum vorum.

Nýskapan kann eins væl vera tengt at øðrum til-gongdum sum t.h. sam-bandinum, vit hava við veitarar, distribution, leiðslu og sjálvum concept-inum hjá fyrítøkuni.

Tað setir krøv at vera nýskapandi, serliga tí at nýskaparin hevur váða við sær; avkastíð fyri framman er óvist, og tíðum ómøgu-ligt at gera upp.

Okkara samfelag tryggjar tann einstaka borgarin so væl frá vøggu til grøv, at tað gerðast alsamt færri og færri sum velja tann ó-trygga, men spennandi vegin, at gerast sum ameri-kanarnir siga "self made man".

Stuðul er ikki bert oyðileggjandi, eftirsum tað eru tvey sløg av stuðli.

Tey sum eg vil kallað "ígongdsetarar" leita ikki við lygt eftir, hvar tey kunnu fáa mest møgulan stuðul. Tey stóla 100 % uppá egnu dygdir og satsa alt uppá at teirra hugskot skal eydnast. Hesi hava ein aðra muru enn tey, sum vit fyrr til tíðir í Føroyum kallaðu " teir sokallaðu vinnulivsmenninir" hvors størsta hugflog var at mjólka landskassanum.

Rakstrarstuðul er kappingaravlagandi og niður-brótandi, eingin ivi er um tað.

Tilgongdin hjá einari fyrítøku sum satsar uppá nýskapan er ofta long -

nógv arbeiði verður gjørt til fánýtis, og nógvir trupul-leikar skula loysast, áðrenn nakar vinningur er í eyg-sjón.

Bygnaðurin í eini innova-tivari fyrítøku má verða fleksibul. Fyrítøkan má hava eitt ávist kunnleika-støði innanhýsis, men sam-stundis vera opin og fáa at-gongd til netverk uttanfyri, soleiðis at fyrítøkan ikki avmarkar seg sjálva.

Stagnation er størsta forðingin fyri nýskapan, tí nýskapan krevur viljan at læra.

Sjálv innovatióin kann býtast upp í trý stig:

- Uppfinningin, ella tað at fáa eitt hugskot (hugskot, skriva verkætlan) hug-skot (búmerki liðugt)
- Meningin, frá hugsan til veruleika (ígongdsetan) at fáa kapacitetin í lagi, Íløgufigging og rakst-rarfigging, neyðugar íløgur, samskipan, og nú er klárt at seta í gongd. (fysiskar rammir)
- Handilsskapurin, at fáa hugskotið at geva avkast. (samskifti við umheimin)

Triðja stigið í innovatións-tilgongdini, nevniliga at fáa innovatióinina at geva av-kast, fevnir um flutning, sølu, marknaðarføring v.m. Her krevst samskipan.

Hvørt av hesum trimum stigunum í innovatións-til-gongdini setir umhvørvin-um heilt ymisk førleika-krøv.

Fyrsta stigið í tilgongdini er at fáa hugskot.

Størsti bágin í **"Føroy-um"** er ikki, at fólkí trýtur hugskot, men heldur, at umhvørvið ikki eggjar til henda hugburð, tí innova-tión krevur vilja til at vága, og at tora, sjálvt hugskotið er neyðugt um ætlanin skal.

Lat okkum taka nýggju Norrønu sum dømi, ein iløga uppá 700 mill, men vit minnst at fólk og íleggjarir vóru skeptisk, og fleiri hildu og halda tað verða púra ørt við hesum skipi, og tað av góðum

grundum. Vit høvdu einki forðomi uppá eitt luksus skip við hesum kostnaði í Føroyum. Grundin til at verkætlanin gjørdist veru-leiki var í grundini, at út-lendskur kapitalur slóðaði vegin uppá íløguna,

Manglandi umhvørvi skapar ótryggleika og skepsis. Taka vit tildømis Noreg, so hevði ein so-vorðin verkætlan sum Norrøna verði í heimligum umhvørvi frá byrjan, tí bankar og íleggjarir fígga og eiga hópin av luksus ferðamannaskipum framm-anundan, ikki tí tey sigla í Norøgi, men tí norðmenn hava vitanina og hava skapt sær sjálvum karmarnar til hesi ferðamannaskip.

At nýta orku til at fara víðari í innovatiónsstil-gongdini, har framtíðar avkastíð ikki er eyðsæð, krevur harafturat stórt álít millum alment og privat.

Tað álitið er sera ringt at fáa eyga á í hesum tíðum, eisini tí at í okkara sam-felag er alment vinnuliv

tann størsti kappingar-neytin hjá tí privata, sum tað er sagt so oftani: Kreppuløysnirnar í kreppu-tíðum eru vorðnar varðandi loysnir í bestu tíðum, uttan serðømi nakrastaðni í okkara parti av heiminum.

Um evnarik fólk ella ígongdsetarar siggja, at umhvørvið onga veruliga tiltrúgv hevur til teirra hugskot, doyri innovatións-andin.

Hinvegin skal tað professionella umhvørvið lúka út í hugskotnum og duga so væl at útgreina avgerðirnar, at innovatióin yvirlivir.

Umframt álít og kunn-leika krevur næsta menningarstigið frá hugskoti til veruleika áhaldni og disci-plin.

Samstundis kann júst hetta stigið bera í sær hug-skotini til nýggjar innova-tiónstilgongdir.

Afturmeldingar frá marknaðinum eru góðar keldur til at finna ábøtur og nýggj hugskot — um viljin at læra er til staðar. Lat okkum nú siga at eg fái eitt hugskot, men heldur, at umhvørvið ikki eggjar til henda hugburð, tí innova-tión krevur vilja til at vága, og at tora, sjálvt hugskotið er neyðugt um ætlanin skal.

vinnur, sum ongantið áður eru royndar, so verður stuðul so at siga altið veittur. Hetta verður gjørt, fyri at onnur øki ella onnur lond ikki skulu fara avstað við verkætlanini.

Íleggjarstuðul er góður, um hann er tíðarav-markaður bert til ígongd-setarar, men tá eiga øll innan somu branchu at hava somu treytir.

Øll innovatióntilgongin krevur soleiðis yvirliit, tí avbjóðingin er at byggja brúgv frá hugskoti til marknaðin.

Hugburðurin er at sam-ansjóða áhugamálini hjá kundanum, starvsfólkunum og leiðsluni.

Innovatióin ella nýskapan er ikki ein tilstandur, ið ein fyrítøka knappliga kemur í. Innovatióinshugburðurin skal verða innbygdur í all-ari fyrítøkuni — 365 dagar um árið.

Fyri at takað samanum, so eru minimumskrøvini, ið tann politiski myndug-leikin skal skapa:

- Politiskur stabilitetur
- Avtaka alla kapping mill-um alment og privat virksemini
- Fara frá orðinum at verða liberalur til at útinna liberalismuna í verki.
- Geva ígongdsetarum minst somu treytir sum ES gevur sínum ígongd-setarum
- Málbær kriterir fyri verk-ætlanum (vinar og kenningarpolitikkur skal burtur)

Tróndur

7. september 1983

10. februar 2003

„Sorgin er tann kærleikin, ið vit sita eftir við“. Nakað soleiðis segði prestur í kirkjuni 14. Februar 2003. Tung vóru sporini ein av fyrstu sóldøgunum í ár, tá vit fylgdu tær til tín seinasta hvíldarstað her á fold.

Tungt er at siga her og skriva minningarorð um teg. Tað var ein stórus skelkur fyri okkum øll, tá vit hoyrdu, at tú so bráðliga gjørdist álvarsliga sjúkur; men vit hildu sjálvandi, at tú fært at klára tað – Tróndur klárar jú alt – men vit máttu sanna, at hesaferð gekk ikki, sum vit ynsktu.

Heldur vil eg missa teg enn ongantið mótt tær.
Steinbj. B. Jacobsen

Hjá mær í mínum hugaheimi livir tú soleingi og livi ljóslivandi
Steinbj. B. Jacobsen

Tá vit byrjaðu á Føroya Fólkaháskúla 8. Januar 2001, vóru tað sjálvandi nokur, ið kendust; men tey flestu høvdu ongantið sæð hvønn annan áður. Tó, tað vardi ikki leingi, áðrenn tú hevði vunnið hjørtini hjá okkum øllum. Tí var altið í góðum lag, og var okkurt, ið tær ikki dámdi, so segði tú tað beinanveg, ið staðin fyri at dylja tað.

Tú var kreativur sum nakar. Tú málaði, seymaði tíni egnu klæði og ikki minst, orðnaði hár. Skjótt gjørdist tú „privatfríser“ hjá okkum á háskúlanum. Vit minnst øll, hvussu stuttligt tað sá út, tá allir dreingirnir ta einu tíðina gingu við onkrum lögnum hárlíti.

Tú hevði eisini tann eginleikan at fáa fólk at vera „við uppá tingini“. Tú var miðpunktíð í næstan øllum, ið vit gjørdu. Hvør minnst ikki kvøldini inni í tínum kamari, har vit prátaðu og høvdu tað stuttligt – ofta langt út á náttina. Og tað var altið hugnaligt, hóast vit oftast máttu sita kroyst saman í seingjunum, so tað skuldi vera pláss fyri øllum.

Ikki bert í góðum lotum var tú har. Tað bar altið til at tosa við teg um okkurt, ið ikki gekk sum tað skuldi, ella okkurt, ið nívdi. Tú hevði umsorgan fyri øllum – serliga teimum, ið ikki høvdu tað lætt. Vinarlag hevði nógv at siga fyri teg, og tað sást eisini aftur á tí stóra skaranum, ið fylgdi tær á tíni seinastu ferð.

Hóast títt liv ikki skuldi vera so langt, so setti tú tíni djúpu spor í heimin, og tú hevur merkt okkum øll, ið á ein ella annan hátt komu at kenna teg – orð kunnu ikki lýsa tað virðið, tú hevði fyri okkum og ikki minst tín nærmastu.

Góðu Ninna, Albert, Annika og Gurðun – Tróndur var so góður við tykkum og tosaði ofta um tykkum. Tit hava mist so ómetaliga nógv, og má Jesus styrkja tykkum í stóru sorg tykkara.

Góði Tróndur, vit sakna teg. Takk fyri alt tú var fyri okkum – Vit siggjast.

Tú fer altið at búgva í okkara hjørtum.

Vinfólk tíni av Háskúlanum 2001